

*Gældende formulering.**Forslaget.*

tet bestemmer retsforholdet mellem bortfragteren og indehaveren.

Stk. 2. Befordring mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige og indenrigsfart i disse stater er undergivet konventionslovgivningen i den stat, hvorfra befordringen finder sted, uanset om konnossementet er udstedt eller omsat.

Stk. 3. Befordring i henhold til konnossement til en havn her i riget eller i Finland, Norge eller Sverige fra en stat, som ikke er konventionsstat, er undergivet dansk konventionslovgivning.

Stk. 4. Med konventionsstat forstås en stat, som har tilsluttet sig den internationale konvention af 1924 om konnossementer som ændret ved protokol i 1968. Med konventionslovgivning forstås de i vedkommende konventionsstat gældende lovregler, som gengiver bestemmelserne i nævnte konvention og protokol.

Stk. 5. Uden hensyn til, hvad der er fastsat i nærværende paragraf, kan det i konnossementet bestemmes, at befordringen skal være undergivet reglerne i nævnte konvention og protokol eller en bestemt stats konventionslovgivning.

Sjette kapitel.

Om befordring af passagerer og rejsegods.

§ 171. Ved „bortfragter“ forstås i dette kapitel den, som erhvervsmæssigt eller mod vederlag ved aftale påtager sig befordring med skib af passagerer eller af passagerer og rejsegods. Bortfragteren kan være reder, befragter (underbortfragter) eller anden.

Stk. 2. Ved „passager“ forstås den person, der skal befordres eller bliver befordret med skib i henhold til en befordringsaftale.

Stk. 3. Ved „rejsegods“ forstås enhver genstand, herunder køretøj, som befordres i tilslutning til en aftale om passagerbefordring. Ved „håndbagage“ forstås rejsegods, som passageren har i sin varetægt eller i sin kahyt, eller som han medfører i eller på sit køretøj. Reglerne om rejsegods anvendes ikke, hvis godset befordres i henhold til et certeparti eller konnossement.